

LoDění

Občasník o dění v Loděnici u Berouna

Libo spíchnout sáčko?

Mladý muž si přichází ke krejčímu vyzvednout sako, avšak všimne si, že pravý rukáv je kratší. „Musíte jako nadzvednout rameno a trochu tu ruku schovat do rukávu. Ano, tak,“ radí krejčí. „A co ty faldy tady vepředu?“ „Holt se trochu zakloníte. Ták, a je to,“ zkušeně praví krejčí. „A tady dole vepředu odstává spodek!“ „Zkrátka takle vytočíte levou kyčel dopředu a bude to.“

Mladík se s nadzvednutým pravým ramenem, v mírném záklonu a levou kyčlí dopředu vykolébá před krejčovství, kde neunikne pozornosti dvou dam: „Koukni, Máňo, takovej nebožák, ale to sako mu padne jako ulitý. Ten krejčí musí bejt machr!“

Haha? Nikoli. Každý z nás bývá někdy nešikovným krejčím. Ovšem co pak s takovým sakem? Klopy, knoflíky i kapsy jsou v pořádku, to třeba přiznat, ale krátký rukáv, faldy a odstávající spodek celkově sako hyzdí. Možná měl krejčí nekvalitní materiál, v časové tísní leccos spíchl horkou jehlou nebo třeba není úplně dobrý krejčí. Otázka je, zda být za machra a předstírat, že je sako zcela v pořádku.

Kam míříme tímto strhujícím příběhem? Nejvyšším loděnickým krejčím jsou ti nejlepší z nás, ti, které jsme zvolili za své zastupitele. Obecní zastupitelstvo má svůj Zpravodaj, v němž ukazuje saka,

kteřá vytváří. Většina zastupitelů ovšem nebezpečně spěje k názoru, že než ukazovat i saka nepovedená či jinak problematická, bude lepší předvádět pouze vydařené kusy, případně vyretušovat [redacted], délku rukávů, [redacted] a podobně. Dle ohlasů, které máme, je čtenář zvědavý i na saka nekvalitní. Zvláště když jsou šita z peněz obce, nikoli z virtuální kasy. To vše nás postupem času dovedlo k myšlence vydávat katalog nepovedených sak. (No, spíše než o katalog hotových sak půjde o seznamování s procesem jejich výroby – každý přírůstek holt kulhá.) Nebráníme se ovšem ani publikování sak prvotřídních.

Tím usnadníme práci tvůrcům Zpravodaje. Leckteří zastupitelé totiž tvrdí, že ošklivá saka (tj. negativní články) do obecní výkladní skříně (Zpravodaje) nepatří, neboť nikoho nezajímají a nikdo o nich nečte. Jedním dechem si stěžují, že pak vypadají jako pitomci – což je ovšem nemožné: pokud je nikdo nečte, není před kým být za pitomce.

Ambicí občasníku LoDění je zrušit časem sebe sama. K tomu lze dospět dvojím způsobem: a) obecní katalog bude v dostatečném rozsahu vystavovat všechna důležitá saka,

byť nepovedená, b) Nejvyšší Krejčí nebude šít horkou jehlou, bude používat kvalitní materiál, naučí se šít co nejlépe a saka nebudou obsahovat zásadní vady. Čím dříve bude moci LoDění skončit, tím budeme spokojenější.

V úvodním čísle se dočtete například o problematické stavbě silnic na Jánské, o plánované přístavbě základní školy, o důvodech odstoupení zastupitele Horného z volebního uskupení Loděnice pro všechny, o konkrétních důvodech vzniku LoDění atd. Další témata čekají.

O čem by například měl občan vědět, chce-li:

- Proč obec zaplatí za rekonstrukci silnic na Jánské kvůli nepředvídaným pracím navíc přes čtyři milióny korun místo tří set tisíc?

- Proč stála rekonstrukce mateřské školy obecní pokladnu podstatně více, než bylo plánováno?

- Co mají obě akce společného?

- Proč jsou/byly z obecní kasy udělovány statistické dotace, aniž by zastupitelstvo obdrželo jejich vyúčtování?

- Bude zastupitelstvo projednávat s obyvateli paneláku návrh GZ na změnu zazenění nové haly? atd.

Dále jen stručně:

Členy redakce občasníku LoDění zatím jsou (v abecedním pořadí) Martin Bok, Milan Hejduk, Kamil Horný, Mořic Hruban, Pavel Machač. Všichni s jistými krejčovskými zkušenostmi.

Rozšířenou verzi LoDění, včetně záznamů z veřejných zasedání zastupitelstva, najdete na adrese www.lodeni.cz, psát lze na adresu redakce@lodeni.cz.

Stejně jako Zpravodaj si Vás i LoDění dovoluje přizvat k jeho

obohacení prostřednictvím článků, fotografií, poznámek atd. Nebráníme se ani tématům, která by pro nás mohla být ošajslích.

Pavel Machač

Nevíce práce za 4 miliony

Měsíc před termínem dokončení stavební firma přišla s tím, že nemá na čem stavět, protože chybí konstrukce vozovky.

V současnosti zimuje v naší obci akce „Obnova komunikací po povodních 2013 na Jánské“, na kterou jsme získali dotaci. Proběhlo výběrové řízení, ve kterém zvítězila firma Alstap s cenou necelé 3 miliony korun. Přibližně 2,7 milionu měla pokrýt dotace, zbylých 300 tisíc mělo jít z obecního rozpočtu. Smlouva s termínem dokončení díla do 31. 12. 2015 byla podepsána 29. 6. 2015.

Na veřejné schůzi zastupitelstva 25. 11. 2015 bylo veřejnosti oznámeno, že cena se navýší o téměř 4 miliony, protože se neočekávaně zjistilo, že únosnost podloží je nedostatečná a bude potřeba provést sanaci. Celé navýšení má být plně hrazeno z obecního rozpočtu.

Jak je možné, že se situace s podložím ukázala až měsíc před termínem dokončení?

Vysvětlení se ujal pan Václav Lexa, technický dozor investora, tedy odborník, který je placen z obecních peněz a dohlíží na stavební firmu, aby prováděla práce kvalitně: „Jelikož byl dotační titul, na který je to všechno napasované, postavený tak, že se jedná o obnovu krytu komunikací, tak nemohla být projektová dokumentace zpracována ve stylu, že tam navrhne celé nové komunikace. Všichni se snažili nějak splnit podmínky toho dotačního titulu, aby je nikdo nemohl napadnout.“

Situaci s podložím by jednoznačně ukázal výkop nebo vrt do hloubky jednoho metru, ale podle pana Lexy to také nešlo: „Jakmile by projektant předepsal kopané sondy,

mohl by ho někdo napadnout, proč dělá kopané sondy, když k tomu není důvod, když je ta dotace vypsaná pouze na obnovu krytů komunikací.“

„U každého dalšího projektu si budeme dávat velký pozor na to, co se teď stalo.“

Alena Heinrichová, zastupitelka

Troufám si tvrdit, že i bez kopaných sond byla situace očekávaná. Kanalizace, která se před pár lety do cest na Jánské pokládala, byla v souladu s tehdejšími projekty zasypána tím, co se vykopalo. Takže minimálně současní opoziční zastupitelé, kteří toto řešení tehdy odhlasovali, mohli mít tušení, že směs jílu se šterkem nebude tvořit ideální podklad pro kryt komunikace. Další zcela jasnou indicií je zpráva geotechnické kanceláře GeoLuCa, která prováděla už 30. 7. 2015 na objednávku firmy Alstap orientační tlakové zkoušky na osmi místech budoucího staveniště: „Z provedených zkoušek je zřejmé, že v posuzovaných místech bude nutné, v závislosti na požadavcích projektu (zejména únosnosti a úrovni nivelety), provést lokální výměny materiálů aktivní zóny.“ Následuje upozornění, že zkoušky byly provedeny za extrémně suchého léta a že naměřené hodnoty mohou být „nadhodnocené“.

Nicméně léto je dávno pryč a

občané se po pěti měsících(!) od podpisu smlouvy dozvídají, že konstrukce vozovky chybí a není na čem opravovat svrchní kryt. Opravdu je náhoda, že se necelý měsíc před plánovaným dokončením akce objevily „neočekávané a nepředpokládané skutečnosti“ za téměř 4 miliony, které je nutno okamžitě utratit, aby se stihl termín dokončení a obec nepřišla o dotace?

Existují vůbec jiné varianty, než zaplatit firmě Alstap další 4 miliony z obecní kasy? „Sedlácké“ řešení napadlo mnoho prakticky smýšlejících lidí: dokončit práce podle původního projektu a položit zámkovou dlažbu s podkladní vrstvou na současné podloží. Pokud by se někde dlažba propadla, vybere se pár dlaždic, doplní se šterk a dlaždice se vrátí zpět. Věc, kterou zvládne i průměrný kutil. Na tyto případné budoucí opravy by určitě (ušetřené) 4 miliony s rezervou stačily. Ale toto řešení nelze podle pana Lexy použít: „Já vím, že se vám ta cena zdá dost velká, ale bohužel bez sanace to realizovat nejde. Pokud to uděláme bez ní, tak si já jako technický dozor nabíhám do daleko větších problémů. Pokud nebudete souhlasit se sanací, musí se stavba zastavit.“

Zastavení prací navrhl i přítomný občan Martin Bok, který vyjádřil obavu, že objem sanačních prací je příliš velký na to, aby se daly práce odvést kvalitně v tak krátkém termínu a navíc v zimním období. Stavbu by zakonzervoval, vybral nejlevnějšího dodavatele v transparentním výběrovém řízení a pokračoval

na jaře. Dále zapochyboval, zda obec nepřijde kvůli výměně konstrukce vozovky o dotaci na opravu povrchů, protože se mění charakter stavby.

Pro někoho může být obtížné představit si vozovku jako stavbu. Snad pomůže přirovnání k domu: Obec získá dotaci na opravu fasády, i když má velmi silné tušení, že dům je v podstatě ruina. Žádné průkazné testy stavu domu se záměrně nedělají, vše se podřizuje tomu, aby se získala dotace na opravu fasády. Otlučou se zbytky staré omítky a všichni se tváří překvapeně, že se objevily polorozpadlé mokré zdi. Narychlo, a tedy bez výběrového řízení, se podepíše dodatek ke smlouvě, který z obecního rozpočtu vytáhne více než desetinásobek peněz – místo původních 300 tisíc to budou více než 4 miliony, a to není částka konečná. Dům se prakticky celý zbourá a postaví se nový. Na závěr se „opraví fasáda“... Je to však stále ten původní dům, na kterém jen opravují fasádu?

Přítomní byli zastupitelé ujištěni, že obec o dotaci nepřijde a že firma Alstap dokončí práce kvalitně a včas. Podmínkou však je, že zastupitelstvo podpis dodatku odhlasuje. Hned teď. Není čas dělat výběrové řízení a vlastně ani není potřeba, protože občané

„Můžeme získat dotaci na opravu fasády. Půjde to nějak napasovat?“

byli panem Lexou ubezpečeni, že nabízená cena je pro obec výhodná. Kromě pana Kamila Horného všichni přítomní zastupitelé zvedli ruku, aby se obratem podepsal dodatek smlouvy s firmou Alstap.

„Snad to udělají aspoň kvalitně, aby to vydrželo první povodeň,“ pronesl kdosi s nadějí v hlase při odchodu ze sálu.

O týden později se situace změnila. Začalo pršet, stoupla spodní voda a stavba se musela do jara zakonzervovat. Komusi se jakoby zá-

zrakem podařilo prodloužit čerpání dotací. A firma Alstap s dodatkem ke smlouvě na téměř 4 miliony v kapse to na jaře v klidu dodělá.

Milan Hejduk

Zvukový záznam z jednání zastupitelstva si můžete poslechnout na www.lodeni.cz.

Otazníky kolem přístavby základní školy

Pokud zastupitelstvo v budoucnu odsouhlasí přístavbu základní školy, troufám si tvrdit, že se bude jednat o největší investici současného volebního období. Mluvíme o řádu desítek milionů korun. Proto si myslím, že taková akce si říká o podrobné vysvětlení např. formou přednášky v Kulturním zařízení, kde by před veřejností vystoupili kromě vedení naší obce a školy také zástupci okolních obcí, kterých se přístavba bezprostředně týká.

Mám pocit, že občané se o plánovanou přístavbu zatím mohli dovědět nejvíce na třídních schůzkách od vedení školy. To je sice hodné pochvaly, ale je nutné poukázat na skutečnost,

že obec opět v informování vlastních občanů poněkud pokulhává.

Tento článek si neklade za cíl objasnit rozsáhlou problematiku, která s přístavbou školy souvisí. K tomu by rozsahem zřejmě nestačil ani celý časopis. Chtěl bych upozornit na několik skutečností, které zatím nejsou řešeny a stávají se tak překážkou pro zdárnou realizaci.

1. Jaké je potřebné navýšení kapacity školy s výhledem na příštích několik let?

Jedinou analýzu má pravděpodobně k dispozici ředitel školy. Již několikrát ji zmínil. Zastupitelé ji bohužel zatím neobdrželi. Mlčky předpokládáme, že přístavěné čás-

ti budou efektivně využity třeba i po pěti letech. Jedná se ale pouze o dojem. (Neříkám, že nemůže být nakonec pravdivý.)

2. Je řešení prostřednictvím přístavby jediné správné?

Nevyplatilo by se postavit samostatnou budovu v místě, kde byla v minulosti plánována mateřská škola?

Na tomto místě je třeba upozornit, že loděnickou školu navštěvuje značné procento přespolních dětí, zejména z Chrustenic, z Vráže, z Bubovic a z Mořiny. Pouze pro loděnické děti by škola svojí kapacitou naprosto vyhověla. Proto bychom se měli nejprve ptát okolních obcí, jestli ony

samy nějakou stavbu, resp. přístavbu školy neplánují.

3. Neměly by se okolní obce podílet na financování přístavby?

Starosta sice okolní obce oslovil, ale bez efektu. Myslím, že by bylo spravedlivé, aby se všechny obce, jejichž děti budou chtít naši školu navštěvovat, rovněž podílely na financování přístavby. Forma by se určitě našla. Zatím není bohužel žádný druh ani výše financování dohodnuta a bohužel ani předjednána.

4. Spěchá to

Divil bych se, že by vůbec někdy nastal stav, že by „to“ nespěchalo. V obecních věcech zvláště. Škola by měla být rozšířena do konce hlavních prázdnin. V opačném případě nebudeme moci uspokojit všechny zájemce.

Je škoda, že bylo promarněno více než půl roku času. Tento čas může chybět přípravě, kterou by si akce takových rozměrů zasloužila.

V současnosti jsou v běhu projektové práce, které již samotné stojí obec statisíce. Dále budeme čekat na vypsání dotace. Velmi bych se při-

foto: Milan Hejduk

mlouval, abychom dříve, než budeme o dotaci žádat, znali odpovědi na výše uvedené otázky.

Zatímco tento článek čekal více než měsíc na své zveřejnění, zastupitelé nelenili a na prosincovém zasedání odsouhlasili žádost o dotaci. Dokázali rozhodnout, aniž by obdrželi jediný písemný podklad. Projekt zatím

také ještě hotový není. Dostali jsme pouze zprostředkovanou informaci, že přístavba by měla stát necelých 21 milionů. Ze zápisu z jednání se toho moc nedovíme, nikdo o ničem nediskutoval. Na pořízení audionahrávky se zapomnělo. Prostě jak za starých, nedobrych časů...

Kamil Horný

Prohlášení o odchodu ze sdružení Loděnice pro všechny

Na veřejném zasedání zastupitelstva dne 21. 10. 2015 jsem informoval zastupitele a ostatní přítomné o svém odchodu ze sdružení Loděnice pro všechny, za které jsem kandidoval do zastupitelstva obce. Uvedl jsem důvody, které mne k rozhodnutí vedly, a totéž bych rád učinil ve vztahu k vám, občanům, a zejména k těm z vás, kteří mi ve volbách dali hlas. Důvody jsem shrnul do pěti bodů:

1. neplnění některých bodů volebního programu;
2. značná a častá názorová neshoda;
3. minimální zájem o zveřejňování informací;
4. nehospodárné chování většiny zastupitelů;
5. nespokojenost zastupitelů se zveřejňováním informací a mých

názorů ve Zpravodaji.

Vím, že nelze vyřešit všechna volební předsevzetí v krátkém čase. Na druhou stranu si je třeba uvědomit, že čtvrtina volebního období je již za námi. Navíc jsem v mnoha oblastech nejen neznamenal pokus o změnu, ale bohužel ani chuť jakkoli měnit léta zaběhnuté praktiky. Budu citovat aspoň seznam těch volebních slibů, které považuji za nejvíce zanedbané:

- snadná dostupnost dokumentů na stránkách obce, na úřední desce a ve Zpravodaji: zveřejňování smluv o externí spolupráci, o pronájmu obecních prostor, zveřejňování veřejných zakázek a výběrových řízení, architektonických záměrů, změn rozpočtu, plánovaných změn územního plánu atd.
- objektivní a úplné informace

občanům a demokratizace rozhodování o věcech obecních

- webové stránky obce - uživatelsky příjemné, plně informativní a reprezentující navenek
- nechat připomínkovat záměry obce občany
- bezpečnost chodců, chodníky a komunikace, zpomalovací zařízení
- údržba stávající zeleně a zakládání nové, ožívování veřejného prostoru

Kamil Horný

Vznik občasníku LoDění aneb Do průjezdu ne

Na začátku prosince se jaksi zjistilo, že ve Zpravodaji nezbyvá dostatek místa pro mé kriticky laděné články. Zastupitelé si s ohledem na čtenáře nepřáli, aby články narušily poklidný předvánoční čas. Chápu. Dalším důvodem může být potřeba otisknout větší množství inzerce, mimochodem stále zdarma. Za zmínku stojí také návrh, aby ve Zpravodaji do budoucna vycházely pouze stručné informace, a žádné články, tedy ani ty pochvalné.

Ačkoli většina zastupitelů vnímá mou kritiku jako kaňku na jinak pěkném časopise, nikdo z nich bohužel nevyužil možnosti veřejně ve Zpravodaji oponovat a uvést tak věci

na pravou míru.

Náhradou za neuveřejnění článků ve Zpravodaji mi byla nabídnuta možnost publikovat texty v průjezdu obecního úřadu. Tedy na nástěnce v průjezdu. Tam ale většinou profukuje a náhodný čtenář by mohl nastydnout. Naštěstí by byl počet čtenářů zanedbatelný. Rozhodl jsem se velkorysou nabídku odmítnout a články publikovat v tomto novém občasníku. Činíme tím vstřícný krok vůči většině zastupitelů, kteří se nebudou muset zabývat filtrováním textů a budou mít prostě klid na práci.

Současné však prohlašujeme, že jim v našem občasníku poskytneme

prostor pro jejich případné reakce. Veřejnosti sdělujeme, že rádi vytiskneme jakýkoliv příspěvek, který se dotkne obecního života, a to nezávisle na tom, jestli nám přinese body kladné, nebo záporné. Pro takový případ připomínám kontaktní e-mailovou adresu, která je již uvedena v úvodníku: redakce@lodeni.cz.

Úvaha závěrem. Věříme, že názorová různorodost a politická opozice hrají v obecním životě obdobně kladnou roli jako konkurence v tržní ekonomice.

Kamil Horný

Příspěvky občanů

Otevřený dopis zastupitelům obce, předaný též veřejnosti, která se zúčastnila jednoho z veřejných zasedání

Veřejné zasedání 2015

Vážený zastupitelé,

ač tomu tak není, mnoho lidí mě stále vnímá jako lídra opozice či šedou eminenci. Mlčící většina mě kontaktuje stále častěji. Snaží se zavést řeč na problematiku v obci. Jsou to sice „hospodské řeči“, ale „není šprochu, aby nebylo pravdy trochu“. Některé otázky by měly být zodpovězeny. K tomu jste však kompetentní vy, zastupitelé obce.

Po volbách jsem jednoznačně hájil rozhodnutí, aby i místostarosta pracoval na poloviční úvazek. Vysvětloval jsem, jak náročné a zodpovědné

je zajistit dotace pro investiční akce. Zvláště pokud se chce obec vyhnout dotačním mafím.

Je třeba jednoznačně rozptýlit pocit, který v mnohých je. Nezávisle na sobě jsem zaznamenal dva ataky na stejné téma. V nadsázce se říká: „V obci se otevírají dva tunely. Ten pod dálnicí, sice pozdě, ale dočasně. Ten na Jánské bohužel trvale.“ Druhý atak to zkrátí: „I naše obec má svojí Blanku.“

Základní znaky zakázek, které vzbuzují pochybnosti, jsou:

1. podepsaná (nízká cena) při získání zakázky;
2. následné zjištění nutnosti

výrazného navýšení ceny;

3. toto zjištění je prezentováno až v časové tísně a nedá se s tím nic dělat.

Snažně vás prosím: vyvráťte tyto pochybnosti, resp. zajistěte, ať žádná další zakázka tyto znaky nemá.

Stále jsem nevzdal snahu pomáhat obci a prosit druhé, aby tak činili i oni. Bez ohledu na to, kdo vyhraje volby. Nejsem ani s Ernou, ani proti ní. Václavovi držím palce. Pokud však u většiny převládne pocit, že se nic nezměnilo, OPRAVDU SE NIC NEZMĚNÍ. A to je škoda

S úctou Miloš Svoboda

Podpořit! nebo Nevolit!

Zastupitelstvo je v šoku! Jeden z nich před volbami říkal, co si myslí. Teď dělá, co říkal. Prostě skandál!

Zastupitelstvo rozhodlo „to se ustojí!“ Mlčet, nereagovat, nemožnit diskuzi. A hlavně nic nezveřejňovat. Pokud možno nikde, natož ve Zpravodaji.

Pokud jste volili uvedení deklarovaných myšlenek do reality, pak je

třeba tohoto zastupitele v tuto chvíli podpořit.

Pokud jste středáci (jako já) a potřebujete vše promyslet, prodiskutovat, pochopit v souvislostech a definovat ucelený program, pak buďte Středáci.

Každou první středu v měsíci v Pizzerii můžeme řešit „co by - kdyby“. Nebo se podílet na dění v LoDění.

Pokud nevěříte v možnost uvedení myšlenky do reality, pak prosím nevolte. Zkuste se vžít do role zvoleného, nepodpořeného. Z vlastní zkušenosti vím: je lepší být nezvolen, než nepodpořen.

Miloš Svoboda

ŠtědroDění

Vánoční zvyky, obyčej, tradice. Starodávné, letité, novodobé, mladé až čerstvě zrozené. Národní, krajové, regionální... a pak třeba ty loděnické.

Dnes si již ani samotní zakladatelé tamní tradice Malého štědrovečerního zpívání hnedle nevybaví, kterého roku poslední dekády minulého století se tato bohudílná akce vlastně poprvé uskutečnila. Jisté je to, že místem konání, stejně jako ještě v několika následujících letech, byla malá kaple zasvěcená svatému Maxmiliánu na hřbitůvku ve Svatém Janu pod Skalou, obci ukryté v údolí říčky Loděnice spěchající mezi lesy a majestátnými masivy Českého krasu k nedaleké Berounce. Velice vhodně bylo hned zkraje sváteční setkání situováno do nesmírně magického prostředí, a byla-li později z kapacitních důvodů nutná změna – druhá vzpomínka organizátorů hovoří o tom, že v počátcích byl počet příchozích naslouchajících jen neznatelně vyšší počtu aktivních zpěváků –, tak jen tu veškerou magii, vznešenost a výjimečnost umocnila, zhruba deset posledních ročníků se odehrává v prostorách barokního kostela Narození svatého Jana Křtitele. Ovšem toto místo

foto: A. Vašků

tehdy ještě zdaleka nepůsobilo tak reprezentativně jako dnes, zásadní rekonstrukce objektu se rozebíhala,

foto: A. Vašků

zadní třetina svatostánku byla jedním velkým staveništem, nástěnné fresky se povětšinou daly jen tušit v polorozpadlé omítce a zašlé malbě, usednout se dalo jen do pár vlhkem a zubem času poničených lavic a všechno to budoucí zlacení, zdobení a krášlení bylo jen jakýmsi příslibem. Leč hlavní bylo zpívání, hraní, vzájemná pospolitost.

A je tak tomu i o letošním prosluněném odpoledni předcházejícím večeru, jenž nazýváme Štědrým. Svatý Jan je zaplněn parkujícími automobily, mnoho návštěvníků však přivezl i příměstský autobus a řada poutníků v příjemném počasí dorazila pěšmo, procházkou od Hostimi, Srbska, Karlštejna, Bubovic či Loděnice. Kostel je zcela zaplněn, opravdu do posledního místečka, opozdílci stojí v doširoka otevřených vstupních dveřích a zřejmě i na prostranství před svatým Janem Křtitelem. Tradice zapustila kořeny.

Na úvod barokní varhanní perla více než 300 let stará, „Te Deum“ francouzského skladatele Marc-Antoine Charpentiera. Jednu její část si v šedesátých letech 20. století vypůjčila Eurovize a znělkou jen v lehce upravené verzi uváděla tehdy sportovní přenosy zprostředkovávané oficiální cestou divákům za železnou oponou, leitmotiv se tedy

okamžitě připomene především někdejšími fanouškům ledního hokeje a fotbalu. Ovšem dnes za velebných tónů instrumentální skladby nastupují mušketýři se lvíčkem na prsou k národem napjatě očekávanému klání se sovětskou „sbornou“, nýbrž loděnické pěvecké sdružení Comodo pod vedením sbormistryně Taťany Bočkové. Členů smíšeného sboru je snad ke dvaceti a jejich hlasy hned zaplňují celý kostel – v rychlém sledu zní „Zpěvy z Taizé“ a dvě koledy, „Co se této noci stalo“ a „Jozef, muj kochaný“. Poté předstupují Jiří a Antonín Ševčíkovi, otec se synem, a jako houslové duo přednesou tři další koledy. Ovace publika jsou bouřlivé, aby ne.

A další nádhera, stejně jako loni sólově zpívá paní Eva Hazuková, pochopitelně „Ave Maria“. Ne tolik nablýskaná jako od Lucie Bílé, ale oč prostší, o to upřímnější. A hlas úchvatný!

Tak jak v průběhu let roste zájem veřejnosti o štědrovečerní, resp. odpolední zpívání ve Svatém Janu, rozrůstá se sice nenápadně, ale pravidelně i počet doprovázejících hudebníků a portfolio instrumentů je nyní opravdu bohaté – není to tak dávno, co sbormistryně Táňa jen několikrát během koncertu poodstoupila ze svého stupínku, aby usedla za malé

přenosné elektronické varhany, poté post trvalé hráčky na tento královský nástroj převzala její dcera Pavla Salvová, s trubkou vskutku andělskou se přidala Miloslava Sadílková, to vše stále pod domovskou hlavičkou Comodo, však jsou tu další hostující umělci, již zmiňovaní Ševčíkovi, Sandra Malá a Pavla Žufníčková s příčnými flétnami, Tobiáš Salva s trubkou, Zdeněk Urbanovský za klávesami. A to ještě jsou ve sboru muži, kteří dnes dávají k dispozici své hlasy, ale profesionálně vládnou i baskytaře, flétně.

Společnými silami všech jsou prezentováni Adam Michna z Otradovic, J. F. Wade, K. V. Holan-Rovenský, J. I. Linek, D. Brenchley, J. Pavlica, z loňska je opakována a cappella zpívaná anglická koleda „Ding Dong Merrily on High“. Více či méně známá jména autorů děl rovněž více či méně známých, vesměs lahodných, citlivě zvolených, většinou v tomto prostoru poprvé se objevujících. Comodo dbá nejen na čistotu provedení, ale snaží se i návštěvníkům každý rok nabízet a objevovat pro ně nové skladby.

Prostě i dramaturgie na jedničku!

Závěrečným ozvláštňením jsou „Byla cesta, byla ušlapaná“ a „Štědrý večer nastal“ v lehce jazzové úpravě Zdeňka Urbanovského, netradiční, leč ani puristy nijak neurážející, příjemné. A na úplný konec klasika, „Narodil se Kristus Pán“, jedna z nejstarších českých dochovaných koledí, tu samozřejmě pěje s sebou celý kostel. „Radujme se!“ Jak jinak, vážené a milé Comodo!

Přemysl Hamerník

Petra Vondráčka rock'n'rollové božihodění

Druhou již v evidentně vhodné a hudbě přející loděnické půdě zakořeňující tradicí jest božihodový rock'n'roll, organizovaný Loděnickou kulturní společností. Jedna z duší spolku a hybatelů veškerého napojeného dění, Pavel Machač, hned v prvopočátku naplánoval akci (dle jeho někdejší pregnantní formulace) na den přesně den po dnu Štědrém, do sálu kulturního domu na hlavní třídě obce, a jako ústřední aktéry vrhače přizval muzikanty hudebního uskupení Lokomotiva. Tenhle ostře sledovaný vlak letos podle opětovně naryšovaného jízdního řádu dorazil do cílové zastávky posedmé či snad už poosmé v řadě! A řekněme rovnou, že znovu k maximální spokojenosti a radosti vyprodaného kulturáku.

Leaderem souboru a jakýmsi strojevodoucím je Petr Vondráček, osobnost mediálně známá z vysílání komerčních televizních stanic. Zde však, na koleji rozhodně nevedlejší, veškeré myslitelné úlitby komerci jdou stranou. Rock and roll je již více než padesát let upřímnou, pravdivou a mocnou silou, která trvale změnila nejen svět hudební, ale následně i myšlení, vyjadřování, vůbec celkové chování všech dalších generací. Na přetvářku není místo, stejně jako na hraní polovičaté, pŕplynové, schematické či neinvenční, jakkoli se základní vzorec zdá být poměrně malý, jednoduchý a pevně ohraničený. A kdo že mašinfíru Petra podporuje? Kdo roztáčí do

nevídaných, neslychaných obrátek kola Lokomotivy? Kytarový virtuos Norbi Kováčz, fantom ukrytý za bicí soupravou, Karel Schürer, a možná trochu nenápadný, nijak neexhibující, však naprosto nepostradatelný basista Vítek Fiala. Kvarteto úderem 20. hodiny nastupuje na pódium a spouští „Blue Suede Shoes“....

foto: archiv kapely

Kapela střídá klasické kusy z repertoáru Little Richarda, Jerry Lee Lewise, pochopitelně i jedinečného Elvise, takže namátkou „Long Tall Sally“, „Great Balls Of Fire“ či „Hound Dog“. Prokládá je neméně dobrými a publikem vřele přijímanými peckami z vlastní dílny, textově velice vtipnou „Když si žena

bere ženu za ženu“, zazní „Telefonní číslo“, „Malér“ či v pomalejším tempu „Stý a třetí“. Milá je připomínka prvního Elvisova singlu „That's All Right“, který dotyčný nahrál v roce 1954 pro svoji maminku. A na přání z publika dojde pro změnu na „Pápeři“, něžnou lahůdku z pera Petrova strýce, tedy Petra Vondráčka staršího.

Po krátké přestávce se pokračuje opět v ostrém tempu, aneb „Whole Lotta Shakin' Goin' On“, avšak sem tam je přehozena výhybka a rozjeté monstrum se hladce přemístí na některou ze souběžně vedených kolejí. Takže nás v „Merry“ potěší bubeník sólem až hardrockovým, jindy se zase kolíbáme v rytmu „Ain't No Sunshine Anymore“. Se zápornou odezvou feministek by se prý setkala vlastní verze Smolíkova rozhlasového hitu „Jen blázen žárí“, zde prošla bez jakýchkoli protestů, nu a když se rozezní „Kastaněty“, čili... „když ... holky barvy čokolády rozhoupají svoje vnady v základech ...“, dávno již i v úzkých uličkách mezi stoly tancují, co tancují, přesně v někdejším duchu se zmítají a šejkují nadšené skupinky, následující takto příkladu paní spisovatelky Terezy Boučkové, která vtrhla na „parket“ tradičně jako první.

Závěr patří obvyklému číslu, killeru „Lokomotiva“, během něhož dojde bez jakéhokoli prodlení či zpomalení v jízdě k výměnám jinde a jindy skutečně neviděným - Petr vstane od piana a převezme Norbiho

kytaru, ten naváže a zastoupí Vítku na basových pražcích. Vítek sám nejprve s jednou paličkou přidá se ke Karlovi, pak naplno za soupravu zasedne, a Karel se přesunuje, to svět neviděl!, za klávesy, a Lokomotiva po téhle rotaci funí a řve a řítí se dál vpřed nezměněnou rychlostí, respektive teprve teď začíná finišovat. Úžasný konec.

Protože na světelném návštěvadle je nadále zelená, čtyřka se za ohromného a vytrvalého potlesku, dupání a písčání vrací na pódium. Přídavek

je velice překvapivý – „Purple Rain“, bez zbytečného napodobování Princeova naléhavého vokálu, ale s dokonale vypiplaným a propracovaným aranžmá, takže během skladby dostanou ještě jednou všichni aktéři příležitost předvést svoje hráčské mistrovství. A pak už jen skutečně definitivní rozlučka, neb se jede do Varů, tedy rozverná, skočná, pochopitelně s rockandrollovým švihem podaná skladba „Vary“ z dosud poslední vydané desky. Ta vyšla v roce 2007, což vlastně asi jen krátce předtím, než

express poprvé dorazil na loděnické nádražíčko. Díky všemožným aktivitám všech členů skupiny není čas na další nahrávání, avšak přinejmenším na příští Boží Hod vánoční, věřme, lokotka zase zahrát přisupí. Lukulské, vlastně lokulské hodování, se LOděnická KULturní Společnost bude jistě snažit opět připravit.

Přemysl Hamerník

Říkejte nahlas svůj názor

Pokud by vás zajímalo naživo, jak naše zastupitelstvo pracuje a jedná, pokud byste je chtěli veřejně pochválit či se veřejně svěřit s tím, co vás trápí a co byste rádi v obci vylepšili, využijte veřejná zasedání zastupitelstva.

Nejbližší termín je ve středu 24. února od 18 hodin v Kulturním zařízení.

redakce